

Kyrkjelydsblad for Arna

NR. 3 • JUNI 2012 • 45. ÅRGANG

-Ekteskapet er en risikosport

Lisbeth og Eirik Hjortland var like ved stupet. Ingen trodde at ekteskapet deres kunne reddes. Da skjedde det noe. Sjå Side 14-15

**Prest,
psykiater
og hobby-
pianist**

SIDE 6-7

**Kjem til
Ytre Arna
kyrkje**

SIDE 5

**Ulltøy til
ukrainske
barn**

SIDE 4

LEGEN BLEI LÆRAR: Ottar samlar overtid på sjukehuset heime og tek ut fritida på sjukehuset ute. Der fungerer han som konsulent og rådgjevar/lærar for unge legar.

Ein moderne misjonær

Nokre legar jobbar gjerne fleire stader, for å skaffe pengar på bok. Ottar Hope gjer ikkje det. Når han har fri, held han fram med å reise ut dit han reiste frå. Ottar lærer opp lokale legar i Bangladesh. På eigen kostnad. Ottar Hope er ein moderne misjonær.

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE

Ottar sit allereie godt i godstolen når eg kjem inn, klar til å svare på spørsmåla mine. Litt uroleg i starten. Litt på otten for kva eg skal spørje han om. At eg ikkje skriv for mykje fint om han. Det verste han veit, seier han, er å framheva seg sjølv.

– Men eg lyg ikkje, svarer eg.

– Eg kan ikkje for at sanninga taler vel om deg, at folk seier du er ein bra kar!

Etter kvart gløymmer han seg. Blir ivrig.

Misjonsdoktor

– I ungdomen hadde eg mest lyst til å bli lærar, seier han.

– Men den draumen blei det ikkje noko av. Ikkje før no i gamal alder. No er eg blitt lærar for unge legar på misjonssjukehuset eg var med å starte.

For det blei doktor Ottar vart. Misjonsdoktor. Til eit område nordaust i Bangladesh. Der skulle han drive med førebyggjande helsearbeid. Lære folk å ta vare på helsa si.

– Men det var ikkje så lett, smiler han.

– Så snart vi hadde sjukehuset ferdig, strøynde pasientane inn dørene. Eg som skulle reise rundt og informere, sto på hæve i sår og sjukdommar! Eg måtte jo ta nauda først!

På skule i Dacca

Det var «gamledagar» i misjonen den gongen. Borna deira skulle gå på skule langt vekk i Nepal. Men Ottar og Kirsten fekk omgjort

det. Det blei Dacca i staden. Langt nok dit. «Hadde borna det godt mon tru?» spurde foreldra. Mange gonger. Borna svarte ja. Men foreldra heldt fram med å spørje.

– Det var ein tøff periode for oss å komme heim, seier Ottar.

– Vi kjente oss framande i Arna. Kjente ikkje lenger kodene. Og eg var ikkje sikker på om eg kunne brukast som doktor noko meir. Meinte eg var gått ut på dato.

Bytta sjukehus

– Slit du med dårleg sjølvbilete, Ottar?

– Eg gjer visst det. Men heldigvis var det legar på Haukeland sjukehus som kontakta meg og sa at det var ledig jobb. Om eg ville skriva ein signatur på eit papir, skulle dei fylle ut resten! Dei må ha trudd at eg hadde noe å tilføre sjukehuset! Kollegaene mine tok meg ved handa og leidde meg rundt! Viste meg.

– Du sa opp stillinga på Haukeland da du vart

ferdig indremedisinar?

– Ja, eg likte best å vera «bedside» doktor, eg! Ein doktor som oppheld seg mest ved sengekanten. Eg er ingen forskardoktor! Skulle eg bli verande på Haukeland sjukehus, måtte eg ta doktorgrad og forske. Sånn var det den gangen. Derfor blei det Haraldsplass diakonale sjukehus på meg. Dessutan ville eg leve litt ved sida av medisinen. Få vera med på andre ting enn å vera doktor.

Nytt prosjekt

– Imens var prosjektet ditt i Bangladesh blitt heilt sjølvstendig?

– Ja, dei ville ikkje ha misjonærar lenger. Dei ville greie seg sjølve. Men i 2002 ville misjonen ha oss ut på ny for å starte eit nytt prosjekt. Men det greidde vi ikkje! Å skulle bryte opp etter så mange år heime.

Men dei fann ei ordning! Ottar samlar overtid på sjukehuset heime og tek ut fritida på sjukehuset ute. Der fungerer han som konsulent og rådgjevar/lærer for unge legar. Så vart han lærar likevel. På sine vel vaksne dagar!

Etterspurt

– Andre reiser jo til Syden fleire gonger i året! Eg reiser til Bangladesh. Det vert mitt bidrag til misjonen! Og så får eg vedlikehalde språket! Eigentleg er det som i ein draum, seier han.

Han kan reise ut og komme heim når han vil!

– Eg får kjenne meg etterspurt! Haraldsplass er blitt vennskapssjukehus for sjukehuset «mitt». Og sjukepleiarskolen sender studentar som tek vakter. Dei set spor etter seg som varer. Då Solveig Ullaland, prosjektkoordinator frå Haraldsplass, var på besøk og gav rosande omtale, tenkte eg: «Kanskje er det litt vellukka alt i alt»?

Ottar Hopes CV

- Ferdig utdanna lege i 1974.
- Deretter bibelskule, turnuslege i Trøndelag, militærtjeneste i Nord-Norge, to år på lungeavdelinga ved Haukeland sjukehus og eitt år ved Bergen legevakt.
- 1981: Førebuing og utreise til Bangladesh. Barna var då 2, 4 og 5 år gamle.
- 1992: Kom heim etter å ha vore ute i ti år.
- Fekk jobb på Haukeland sjukehus, og tok spesialistutdanning.
- I dag: Delt jobb mellom Haraldsplass sjukehus og sjukeheimen i Arna.

Venskapskyrkjelyd

– Du er opptatt av å forankre prosjektet ditt i Arna-bygda?

– Ja. Arna Rotary gjev 25.000 kroner kvart år som ei hjelp til dei aller fattigaste! Og Arna kyrkjelyd støtter meg, og bedehuset her på Lone. Og mange enkeltmenneske! Og det hender eg tek med meg venner og andre ut på tur når eg reiser.

Opplevinga fører til at dei vert «øydelagde for livet», som nokon seier. Med andre ord: Dei vert faste gjeverar til misjonen. Bursdagsfeiringar rundt forbi endar ofte som innsamlingar til prosjektet! Kapellet utafor sjukehuset blei innvigd i 2009. Dei pengane kom frå Arna! Ottar er nett komen heim frå eit av opphalda i Bangladesh.

– Sist søndag hadde vi gudsteneste i Gulni, Arna sin venskapskyrkjelyd. Kyrkjelyden som vert løfta fram i gudstenesta mest kvar søndag. Det var ei stor oppleving; å få dele nattverd, bøn og lovsong med 15-20 kristne i ei lita kyrkje. Etter våre mål. Men nystelt og kvit!

Glade fargar

– Det er viktig for menneske her heime å få vite korleis vi brukar pengane, seier han.

– Folk blir med deg på turane dine, og bruker tusenvis av kroner på ein tur. Kunne dei ikkje heller gitt deg pengane? spør eg.

– Slik tenkte eg og lenge, svarar Ottar.

– Men folk reiser jo uansett! Og til stadig meir eksklusive reisemål. Alle gjer det. Så eg fann ut at dei like gjerne kunne reise med meg. Og menneska der ute gler seg over besøket. Også når det kjem store grupper! For fellesskapet med andre kristne er viktig. Kontakt mellom folk skaper forståing. Det vert samtalar og smil! Og dei besøkande legg igjen pengar. Og pengar set spor!

Intervjuet er over. Mannen reiser seg or godstolen og viser meg bildekroken i stua. Lyse, trivelege fargar på alle bildene. Typiske fargar. Frå landsbyen han jobbar i. Fargar til å bli glad av.

I BILETKROKEN: Lyse, trivelege fargar på alle bildene. Fargar til å bli glad av.

PÅ GARDERMOEN: Klare for tur til Ukraina. Fra venstre: Benedikte Skogedal, Marianne Mjelde, Benedikte Holmefjord, Kristine L. Haldorsen, Ida Fanebust og Elise Bratland.

Påsketur til Ukraina

En liten gruppe konfirmanter har vært på tur til Ukraina for å se hvordan utsatte familier lever der og hvordan de får hjelp til å lære å holde det ryddig i hjemmene sine.

AV MARGRETHE STORDAL

31. mars 2012 reiste et følge på fem tenåringer, tre voksne og en baby til Ukraina for å se på forskjellig hjelpearbeid som organisasjonen Child Rescue driver med. Kristine Læg Reid Haldorsen og Margrete Stordal var ledere, mens Vegard Stordal reiste i følge med Randi Stordal.

Besøkte familier

Konfirmantene i 2011-kullet fikk tilbud om å være med på turen. Marianne Mjelde, Benedikte Hausvik Skogedal, Elise Bratland, Benedikte Holmefjord og Ida Hennes Fanebust takket med stor iver ja til å være med. Vi var i Ukraina fra 31. mars til 4. april. På flyplassen i Kiev ble vi tatt godt imot av Leisja, som driver Child Rescue, og vi bodde på et område disponert av Youth with a Mission. I Kiev var vi på besøk til tre familier som organisasjonen jobber sammen med.

Krisefamilier

Dette var såkalte krisefamilier. De hadde ikke kunnskap om hvordan de skulle vaske eller

holde det ryddig rundt seg. Hos den første familien var det både skittent og rotete. Det var en liten leilighet og det lå boss strødd overalt. Denne familien hadde organisasjonen bare jobbet med en liten stund, men de håpet de skulle få dem til å forstå at de måtte være flinkere til å holde leiligheten ren og mer ryddig.

Dagsenter

Hos de to andre familiene var det ikke fullt så rotete, men her hadde også Child Rescue vært involvert lengre. Alle tre familiene hadde flere barn boende hjemme. Vi besøkte også et dagsenter Child Rescue driver. Her kan folk som sliter eller trenger en plass å være på dagtid komme. Det var flest mødre her med barna sine. De kunne diskutere problemer og prøve å finne løsninger sammen med de andre mødrene. Organisasjonen jobber i dag med å bygge en plass der familier i krise kan komme og få mulighet til å bo der en uke eller to til «kaoset» rundt dem har lagt seg. Men for at dette skal bli ferdig må de først få inn mer penger.

Bryteklubb

Litt utenfor byen er det et sportssenter der de driver med en type bryting. Her instruerer en som har vært ukrainsk mester i bryting. Bryteklubben har vunnet mye i Ukraina, og gjør det bra. De har både brytesal og to treningsrom på senteret. Barna på dette senteret fikk ulltøy vi hadde fått med som gave fra Janus fabrikk.

GAVE FRA JANUSFABRIKKEN: Vi hadde med 30 nye ullsett. Denne lille jenta her ble veldig glad for ulltøyet fra Janus.

Tror alle er enig om at det var en vellykket tur. Vi som ikke hadde vært i Ukraina før har nok lært en del også. Vi ser hvor godt vi har det i Norge, og hvor lite vi vet om hvordan de har det i andre land.

BADEVÆRELSE: Badet til en krisefamilie, her var det ikke vasket klær og det var mugg og sopp.

FIKK KLÆR: Jentene fra Arna hadde også med egne klær ned som de gav til mødre som trengte dem mer enn de selv.

På veg heim

Ole Paus er ein mann som aldri har vore redd for å ta ordet Gud i sin munn, og hadde bibelske referansar i tekstane sine lenge før Nick Cave gjorde det same. Torsdag 21. juni kjem han til Arna kyrkje.

O bli hos meg

Det tok heilt av i 1991 med plata «Salmer på veien hjem», som han gjorde saman med Kari Bremnes og Mari Boine. Hans nesten falske song er her hjarteskjærande ekte og hudlaus. Den folkekjære artisten har alltid teke dei svakes parti, og han har gjort mykje godt arbeid for Frelsesarmeen og Kirkens bymisjon. Jul 2006 spelte han like godt inn ei juleplate saman med uteliggjarar og alkoholikarar på nederste rangtrinn.

Dei svakes parti

Mottoet hans er å aldri sparke ein som frå før ligg nede. Då sparkar han heller oppover. Medan den norske venstresida hylla Mao og Pol Pot på 70-talet, var han ein av dei få som såg galskapen. Det fekk han mykje tyn for på den

tida. Nidvisene frå 70-talets plateserie, «Paus-posten», var eigentleg uskuldige og søte, men vekte likevel mykje harme og bråk då dei kom. Noreg har sanneleg endra seg.

RETTELSE!
Ole Paus -konserten er i Ytre Arna kyrkje

Midtsommarkveld med Ole Paus i Arna kyrkje, torsdag 21. juni kl. 20. Billett kr. 200,- ved inn- gang eller ved førehandssal på Arna kyrkjekon- tor.

KJEM TIL ARNA: Ole Paus har alltid teke dei svakes parti, og har gjort mykje godt arbeid for Frelsesarmeen og Kirkens bymisjon. 21. juni kan du oppleve han i Arna kyrkje. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

Prosthassen

Eit vigsla hus

Folk i Åsane har vore lei seg, og kanskje også sinte, fordi det vart slik at vi måtte ta i bruk ein del av kyrkjegarden utan at den vart vigsla først. Gravleggje i uvigsla jord. Det er godt at vi no kan love: Snart skal vi vigsla kyrkjegarden! På side 16 kan du lesa om ei motsatt handling: I byrjinga av mai blei Trengereid kapell avvigsla.

AV PROST ØYSTEIN SKAUGE

Dette gjev oss grunn til å spørje: Kvifor er dette viktige handlingar? Kva er det eigentleg vi gjer når ei kyrkje vert vigsla; når ein gravplass vert gjort til vigsla jord, eller når vi avvigslar eit kyrkjerom; slik det hende på Trengereid?

I vår gudstenestebok står det følgjande om å vigsla ei kyrkje: «Kyrkjehus, rom og inventar vert vigsla når kyrkjelyden høgtidsamt tek dei i bruk for fyrste gong ved ei offentleg gudsteneste og helgar dei ved Guds ord og bøn. Frå då av vert dei reserverte for bruk i det liturgiske livet i kyrkjelyden».

I eit engelsk liturgileksikon les vi om innviing av kyrkjer at det er høgtideleg å overgje kyrkja til Gud med sikte på at ein her skal tilbe og feire gudsteneste. Det bibelske førebiletet finn ein i forteljinga om den storslagne vigslinga av

tempelet i Jerusalem som Kong Salomo skipa til (1. Kong. 8:54-65).

Det står ingen ting om å vigsla kyrkjer i Det nye testamentet. Kanskje er det grunnen til at det var nokså langt ute i kyrkjehistoria før det vart vanleg å vigsla kyrkjer slik vi i dag kjenner det. Det gjekk fleire hundre år før skikken utvikla seg gjennom den katolske kyrkja. Etter den protestantiske reformasjonen var det ulikt syn på om vigsling var nødvendig, men også her har det gjennom hundreåra vorte ein sterk og eintydig tradisjon for å innvie bygg til gudstener og samlingar for dei truande.

Ein slik seremoni vert normalt leia av biskopen. Dei fleste kyrkjesamfunn, også vårt eige, utfører vigslinga ved at biskopen i lag med prestar og lekfolk går i prosesjon inn i kyrkja. Dei heilage bøker og liturgisk utstyr vert bore inn, og kyrkja vert teken i bruk gjennom skriftlesing og bøn. Slik vert dette spesielle huset på ein særleg måte reservert til dette bruk.

Norsk lov er i dag slik at vigsla kyrkjer, eller vigsla rom som skal brukast som kyrkjerom, har eit særleg vern i loven. Det er klare grenser for kva kyrkja kan brukast til, og også for kor nær naboar har fridom til å bygge og utvikle tilgrensande eigedomar. Tilsvarende gjeld for gravplassar eller kyrkjegardar.

Men når det gjeld vigsling av ein gravplass må det leggast til at det er vanskeleg å gje ein teologisk argumentasjon for at dette er særleg viktig. Det kristne synet på døden, og trua på oppstode av grava på den siste dagen, står trygt på bibelsk grunn, heilt uavhengig av skikken med å reservere eit bestemt stykke jord til kristne graver. Hjå oss må vigsla graver framfor alt søkje si grunngeving i tradisjon og historie. Men det er viktig nok i seg sjølv.

Når det av ein eller annan grunn vert naudsynt å ta ei kyrkje eller eit kyrkjerom ut or bruk; å leggje ned gudstenestefeiring akkurat i dette huset eller i dette rommet, er det ein god ting om dette kan gjerast i verdige former. Det handlar ikkje om å rydde ut, som om ein ryddar opp på eit lager eller ein fabrikk som skal leggast ned. Det handlar om å takke for det Gud gav den tid kyrkja var i bruk.

Det handlar om å ta med seg det heilage utstyret som har vore i bruk for å forvalte sakrament, eller å ta med seg bøker som ein las eller song frå, eller å bere ut kunst som har vore med på å vende tankar og sinn mot det guddommelege og å stemme hjarto til takk og lovsong. Det er dette som er å avvigsla ei kyrkje. Det er å oppheve reservasjonen som ein gong vart pålagt huset eller rommet. Når det er gjort kan kyrkja som ikkje lenger er i bruk, prinsipielt nyttast til kva som helst.

– Flere kirker ringer meg når de trenger en vikar, sier professor i psykiatri Atle Roness, som ble ordinert til å gjøre prestedtjeneste etter at han i 2009 gikk av med pensjon fra stillingen som overlege ved Haukeland universitetssykehus.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Det er en aktiv pensjonist som møter oss hjemme i Helleveien, der han har bodd siden 1991. Han har fortsatt en liten stilling ved universitetssykehuset, i tillegg til at han stiller som prest på kort varsel.

Familieterapi

– Jeg har holdt gudstjenester både i Biskopshavn, Storetveit, Nykirken, Indre Arna, Eidsvåg, Åsane og Fana kirke, forteller han.

– Ser du noen fellestrekk mellom prestedtjeneste og psykiatri?

– Ja, veldig mye. Det som en psykolog og lege gjør minner mye om det som presten gjør.

Selv har Roness mange års bakgrunn fra Modum bads nervesanatorium, som var blant landets første til å ta opp familieterapi som eget tilbud. Det ble opprettet en egen avdeling som kunne ta inn familier til opphold, slik at terapien kunne foregå skjermet fra dagliglivets stressfaktorer.

– Da vi startet dette arbeidet for 40 år siden, handlet samlivsproblemene ofte om store ting som vold, alkohol og utroskap, forteller han.

– I dag går det mye på andre ting. Parene har gjerne ulik bakgrunn, og sliter med kommunikasjon, barneoppdragelse, forholdet til familien og å få nok tid til hobbyer og aktiviteter.

Frihet og fellesskap

– Krever folk for mye av parforholdet?

– Ja, jeg tror mange har litt for store forventninger. Ektefellen kan ikke gi det en har manglet tidligere. Man skal ikke være sammen om alt, og begge har godt av å kunne dyrke sine egne interesser.

Samtidig må man kunne gi slipp på noe av sin frihet.

– Hvis man tenker at man skal ha like mye tid til egne ting som før, så er det nok duket for konflikt, mener Roness.

– Men det er flott å kunne gi hverandre frihet til å «møblere sitt eget rom». Det ligger mye kjærlighet i det, og resultatet er at man kanskje får en blidere partner tilbake.

Selvbiografi

– Du er 72 år. Hvordan har for-

holdet mellom kjønnene endret seg de siste femti årene?

– Veldig. I min barndom ble ekteskap holdt sammen av ytre forhold, ikke minst av religionen og kvinnens økonomiske avhengighet av mannen. I dag er det følelsesmessige klima avgjørende. Annet hvert ekteskap går i stykker, og stadig flere velger samboerskap.

Det snakkes mye om at man må investere i hverandre, og ikke la jobb og karriere gå på bekostning av forholdet til ektefellen.

– Ekteskapet er krevende, og det er nok også de som ikke helt egner seg til å leve sammen med andre, mener Roness, som har gitt ut flere bøker om sitt liv i psykiatrien. Den siste i rekken er selvbiografien «Å ville og våge - psykiater og teolog», en bok han har skrevet i samarbeid med journalist Jørn-Kr. Jørgensen.

Prøve LSD

Atle Roness tar her et tilbakeblikk på sitt liv som lege og teolog, i tillegg til at vi får møte noen av pasientene hans. Han forteller også åpenhertig om da han prøvde LSD. Dette var i 1969, og skjedde i kontrollerte former på Modum bads nervesanatorium. Den gangen ble det psykoaktive stoffet brukt i behandlingen, og leger som ønsket det fikk prøve det før de brukte det på pasientene.

– Dette var en viktig erfaring for meg, og jeg kom tilbake til opplevelsen noen år senere da jeg gikk i psykoanalyse, forteller Roness.

– Noen sier at en time med LSD tilsvarer hundre timer med psykoanalyse. Slik er det ikke. LSD er ingen snarvei. Men det er et svært potent stoff som makter å fremkalle opplevelser det tar lang tid å komme frem til gjennom psykoanalyse.

Løste opp tvangstanker

– Hvilke typer pasienter ble stoffet brukt på?

– Det var mange ulike tilstander, men på slutten var det særlig pasienter med tvangslidelser. De er det ofte vanskelig å nå gjennom psykoterapi. Tvang er et forsvar mot indre angst. Da kan LSD være nyttig for å bryte ned det forsvaret og nå inn til det dypeste. Jeg vet om mange pasienter som fikk et helt annet liv etter å ha

STORT BEHOV: Det har vært bevilget for lite stillinger til psykiatrien, selv om vi har fått et løft i senere behov. Behovet er enormt, og ettervernet er for dårlig, sier Atle Roness.

brukt LSD. Dessverre kunne stoffet også skape avhengighet, og det kom internasjonale rapporter om pasienter som hadde blitt psykotiske. Det gjorde at vi ikke lenger kunne bruke det i pasientbehandlingen.

Atle Roness har opplevd mye i de mer enn 45 årene han har arbeidet som lege. Psykiatrien har i denne perioden vært i en rivende utvikling, selv om det fortsatt er stigmatiserende å få en psykiatrisk diagnose.

Møtte veggen

– Det hjelper at kjente personer som Kjell Magne Bondevik har stått frem og fortalt om hvordan de har møtt veggen, sier han.

– Men det oppleves fortsatt flaut for mange å snakke om sine psykiske lidelser.

I boken forteller Roness om hvordan det var da han selv «møtte veggen» under et foredrag for Presteforeningen i Oslo. Midt

under foredraget ble han nødt til å avbryte, gikk ned fra talerstolen og fortalte de fremmøtte åpent om presset han stod i.

– Jeg skulle like etter disputere for en medisinsk doktorgrad, og var ganske utslitt. Så jeg burde nok takket nei til å holde det foredraget, sier han.

Hendelsen endte i en sykemelding, og en erkjennelse av hvor viktig det er å kunne sette grenser og lytte til kroppens signaler.

Redsel for angst

– De fleste vil før eller siden oppleve lignende episoder, sier han.

– Jeg var med på en undersøkelse, der 21 prosent av den voksne befolkningen i et norsk fylke svarte at de hadde hatt enten angst, depresjon eller begge deler. Mange av disse hadde aldri søkt hjelp.

Roness mener at dette sier noe både om holdningene til å søke hjelp og manglende tillit til norsk helsevesen.

eren

– Mange angstpasienter tror at det er noe galt med kroppen. Bare det å høre at det er angst kan være en hjelp. Dessverre søker folk lite hjelp for slike symptomer, kanskje fordi de tidligere har følt seg sviktet av helsevesenet.

Tro er helsefremmende

Som psykiater har Roness følt et ansvar for å spre opplysning om psykiske lidelser, spesielt det som går på angst, depresjon og utbrenthet. En annen ting han er opptatt av, er sammenhengen mellom kristen tro og psykisk helse.

– Det er en utbredt forestilling at en kristen tro skaper psykiske lidelser, sier han.

– Nyere forskning viser det motsatte. Det å ha en personlig tro er forbundet med bedre psykisk helse.

– Hvordan vil du forklare det?

– Du har det glade budskapet om at vi mennesker er elsket og akseptert av Gud. Som kristne føler vi

oss omgitt av Han. Vi kan møte Gud ved å lese i Bibelen, eller ved å delta i kirkens fellesskap.

Fellesskapet

– Det siste er vel også en viktig faktor?

– Ja, det er godt for mennesker å være sammen. Men den kristne menighet er mer enn et menneskelig fellesskap. Gud har lovet oss å være til stede. Dessuten har vi budskapet om den tilgivende kjærlighet. Dette er viktig både i vår lutherske kirke og enda mer den katolske. Folk kan sette ord på sine nederlag, og få syndenes forlatelse.

– I dag har vel psykologen erstattet skriftestolen?

– Til en viss grad. Jeg tror vi trenger begge. Undersøkelser tyder på at det er færre selvmord i katolske land, antageligvis fordi de skrifter regelmessig. Det er viktig å ha en annen person en kan være åpen overfor.

Skyldfølelse

– Er det skyldfølelsen folk sliter mest med?

– De fleste mennesker går rundt med adskillig skyld. Mange vil si at det ikke er farlig å fjuske, lyve og stjele litt. Men ved å leve i usannhet får man problemer med andre mennesker, og vil ofte bli plaget av skyldfølelse. Derfor er det en utrolig befrielse å kunne få lagt ting bak seg, og bli oppreist gjennom vissheten om at Gud har tilgitt. Hvem av oss er det som ikke har behov for nåde?

– Har du brukt dette i terapien?

– Ja, og i aller høyeste grad etter at jeg ble ordinert prest. Men en sjelesørger kan gå mye lenger med dette budskapet enn det en psykolog eller psykiater kan. En annen sak er at vi mennesker ofte har vanskelig for å tilgi oss selv.

Tilgivelse

Av og til er det heller ikke mulig å få gjort opp gammel urett.

Den man har såret kan være død, eller vil ikke snakke om det. «Dere kristne kan bare gjøre opp med Gud, mens vi andre må gå til den det gjelder» sa en kollega av Roness.

– Hva svarte du da?

– Jeg var helt enig. «*Gå først og bli forlikt med din bror*» (Matt. 5:24) står det i Bibelen. Du kan ikke bare ta snarveien til Gud dersom du har en konflikt med et annet menneske. Men det hender at folk ikke vil ta imot beklagelsen.

– Du er opptatt av forsoning?

– Det er jeg. Gjennom årene har jeg møtt mange mennesker som bærer på gammel skyldfølelse. Det er en gave å få muligheten til å gjøre opp og få tilgivelse.

Selvbiografien «Å ville og våge - psykiater og teolog» kom ut på Commentum forlag i fjor, og er tilgjengelig i alle bokkandler.

FREMTIDSHÅP: – Jeg håper på en lysere fremtid for Etiopia når vi får utdannet flere folk. Dersom vi står sammen, kan vi lære å få til store forandringer, sier Genet Loulseged.

–Jeg har 4000 barn

Etter å ha vært fengslet og torturert for sin kristne tro, ble Genet Loulseged hjulpet til Norge. I dag driver hun en omfattende virksomhet for fattige og foreldreløse barn i hjemlandet Etiopia.

TEKST OG FOTO:
MAGNE FONN HAFSKOR

– Noen misjonærer visste om min situasjon, og hjalp meg til å få et studieopphold ved Universitetet i Oslo, forteller Loulseged. Dette var sommeren 1984. Genet Loulseged, som den gangen 25 år, hadde vært utsatt for fengsling og tortur på grunn av sin kristne tro.

Ble slått med stakk

– Kristendom var forbudt under den daværende kommunistiske regjeringen. Vi ble tvunget til å

verve oss i deres politiske organisasjon, men jeg nektet.

Hun ble da arrestert, og satt fengslet i to måneder. «Fengselet» hun satt i var en nedlagt bilgarasje. Her satt hun sammen med flere andre fanger, uten nok klær og med minimalt av mat.

– Visste foreldrene dine hvor du var?

– Ja, nesten hele min familie var arrestert, og min eldste bror ble drept.

Hun blir stille. Det kommer noen tårer, og hun snur seg vekk.

– Du ble slått?

– Ja med stakk og spiker.

– Du var bare 25 år. Var du redd?

– Ja, jeg var redd hele tiden. Jeg visste at folk ble drept. Men jeg ba til Gud, og Han hjalp meg.

22. juli 2011

I fjor sommer var hun i Oslo da bomben ble sprengt i regjeringsbygget. Da kom tankene tilbake.

– Det var sjokkerende å oppleve dette i fredelige Norge, sier hun.

– Først trodde jeg det var et jordskjelv. Folk rundt meg ramlet overende, og jeg så vinduer bli knust. Jeg hørte sirener, og folk løp forvirret rundt. «Nå skjer det som jeg rømte fra» tenkte jeg.

Da hun kom til Norge i 1984, fikk hun både oppholdstillatelse og plass på bibelskole. Senere fortsatte hun med studier på BI i Oslo, og ble bedriftsøkonom.

– Så du ble værende i Norge?

– Ja. Jeg begynte å jobbe hos forskjellige firma som tolk og regnskapsfører.

500 kroner i startkapital

Arbeidet med den nye organisasjonen begynte etter at Genet Loulseged, for første gang på ti år, reiste hjem for å besøke sin familie. Dette var i 1994, etter at kommunistregimet var falt.

– Min far var alvorlig syk, og døde

en uke etter at jeg kom, forteller hun.

– Jeg ble værende en stund, og så med egne øyne hvordan situasjonen var. Folk fra min egen generasjon var uten jobb, det var mye fattigdom og barna savnet skolegang. Hun sendte derfor et brev til klassekameratene mine i Norge, som svarte med å sende henne 500 kroner. Det ble startkapitalen for New Life Community, der Genet Loulseged er daglig leder.

Skoler og barnehjem

– Det begynte med en utendørs skole, der jeg fikk med meg mine barndomsvenner som lærere, forteller hun.

– Hele organisasjonen er bygget opp fra ingenting.

Tilbake i Norge fikk hun vist egne videoopptak på lokal-tv i Oslo. Mange ble rørt av det de så, og tok kontakt for å støtte henne. Dette ble opptakten til New Life Community, og selskapet ble registrert i Brønnøysund. I dag driver de blant annet elleve skoler, seks yrkesskoler, gymnaser, fire helsestasjoner og barnehjem for foreldreløse barn. Mange barn mistet sine foreldre i krigen mellom Etiopia og Eritrea (1998-2000). I tillegg dør mange voksne av aids-relaterte sykdommer. Forventet levealder for voksne i Etiopia er på 45 år.

Mistet Norad-støtte

– Vi hjelper mange familier på helsestasjonene våre, og vi har også fått bygget en vannpost med rent vann, sier hun.

Organisasjonen jobber nå i tre av

UROLIG OMRÅDE: – Dette ekteparet traff vi et stykke utenfor byen. Av sikkerhetsmessige grunner bodde de bak et piggetrådgjerd, sier Olav Aspholt fra Salhus, som i fjor oppholdt seg tre uker på misjonsprosjektet New Life Community i Addis Abeba. (Foto: Olav Aspholt)

Fakta

Etiopia

- BNP per innbygger: 350 USD
- Barsedelighet per 1000: 104
- Hiv-smittede, 15-49 år: ca. 1,4 prosent
- Barn i skolen: 83,5 prosent
- Analfabeter, 15-24 år: 70,2 prosent

Kilde: Norad.no

Fakta

New Life Community

- Det hele startet med fem hundrelapper fra norske givere. I dag driver New Life Community (NLC) en omfattende virksomhet med blant annet barnehager og skoler for 4.500 fattige/foreldreløse barn.
- Leder av organisasjonen er Genet Loulseged, som kom til Norge som flyktning etter å ha vært torturert og fengslet.
- Organisasjonen har drevet med integrert barne- og kvinneprosjekt siden 1995 i Addis Abeba og fra 1999 i Akaki. I dag har organisasjonen rundt 130 faste ansatte.
- I tillegg til midler som skaffes i Norge har NLC Ethiopia fått støtte fra Redd barna og Kirkens nødhjelp i Etiopia samt den norske og nederlandske ambassaden i Etiopia til bygging av infrastruktur og egen kapasitet.
- Du kan støtte arbeidet ved å sette penger inn på New Life Community sin gavekonto 1644.28.14388 – eller ta kontakt med Olav Aspholt i Salhus menighet.
- Mer informasjon: www.newlifecommunityethiopia.org og www.newlifecommunity.no

landets regioner, men sliter økonomisk etter at Norad kuttet sin støtte.

– Vi hadde en avtale med Norad på seks år, der de årlig støttet oss med 900.000 kroner. Denne avtalen gikk ut i 2010. Men vi jobber med å få på plass en ny avtale.

En årslønn i Etiopia ligger rundt 20.000 kroner dersom du har høyere utdanning, og rundt halvparten dersom du ikke har utdanning. Da sier det seg selv at Norad-midlene betalte lønnen for mange viktige medarbeidere.

Mikrofinans

Dersom de ikke får en ny avtale, håper organisasjonen å få inn penger fra firmaer.

– Vi har opprettet en ordning, der bedrifter kan forplikte seg til å gi oss 10.000 kroner årlig, opplyser Loulseged.

– Alt vil hjelpe.

En viktig del av organisasjonens arbeid er såkalt mikrofinans, der de låner ut penger til oppstart av egen virksomhet. New Life Community samarbeider her med Degaf mikrobank, som har en rekke prosjekter rettet mot mishandlede kvinner og forebyggende ar-

beid mot hiv/aids og omskjæring av jenter.

– De fleste låntagerne er fattige kvinner, sier hun.

– Jeg begynte for ti år siden med å låne ut penger til noen få kvinner. I dag har 3500 kvinner klart å starte egen virksomhet gjennom mikrofinans.

Familien først

Nøkkelen til denne suksessen har vært å låne ut til kvinner.

– Vi låner ut til menn også, men prioriterer kvinnene, sier hun.

– Når kvinnene får lån, rykker de opp til toppsjef for familien, og prioriterer å bruke pengene til alles beste.

– Gjør ikke menn det?

– Ikke på samme måte som kvinnene. Jeg har sett mange eksempler på hvordan de har klart å bygge vannposter, få bedre boforhold og gi barna bedre kosthold.

– Hva sier far når mor får mikro-lån?

– Det kan bli konflikter. Men kvinnene blir sterkere og sterkere, og vi ser resultatene.

Indre tilfredsstillelse

– Du har nå vært motoren i New

Life Community siden oppstarten i 1994. Hva får deg til å gjøre dette?

– Jeg får en indre tilfredsstillelse når jeg ser elevene, som vi engang underviste sittende på steiner i bambushus, gå ut av universitet og høyskole med gode eksamener. Det samme gjelder mikrofinans, der jeg ser hvordan dette forandrer livet for mange familier. Jeg sier til meg selv at jeg gir mitt liv for hele samfunnet.

– Har du barn selv?

– Jeg har 4000 barn. Min visjon

er mitt barn. Det er fint å være sammen med ditt barn, passe på hva det spiser og hvilke klær det går i. Jeg føler det ansvaret hele tiden, og bruker all min tid på organisasjonen.

Hun smiler bredt.

– Det føles ikke som noe offer.

Salhus menighet har valgt ut New Life Community som et misjonsprosjekt de ønsker å støtte økonomisk. 17. juni inviterer de derfor til Etiopiadag i Hordvik bedehus, med Genet Loulseged som hedersgjest.

Nei fra Norad

– Søknadene fra New Life Community ble vurdert som svakere enn mange av konkurrentene, sier underdirektør Gunvor W. Skancke i Norads avdeling for sivil samfunn.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

New Life Community (NLC) har fått 2,7 millioner kroner i tilskudd fra Norad i perioden 2008-2010. Støtten har gått via Global Aid Network. I 2010 ble det formidlet fra Norad at dette ville være det siste året med økonomisk støtte. NLC søkte likevel om nye midler i 2011, men fikk da avslag med henvisning til tidligere signal fra Norad.

Vingeklippet

– Konkurransen om midler til frivillige organisasjoner er stor, og søknadene fra NLC ble vurdert som svakere enn mange av

konkurrentene, sier Guri W. Skancke.

– NLC driver i dag et omfattende arbeid i tre regioner, der Norad-midlene har vært viktige for å sikre kontinuiteten. Er det ikke uheldig å vingeklippe en organisasjon som dere selv har vært med å bygge opp?

– Det er nettopp den økonomiske bærekraften i innsatsen som har vært tema i dialogen mellom Norad og NLC, forklarer hun.

På egne bein

Bistandsmidler skal kun ha en begrenset varighet, og Norad er opptatt av å utfordre organisasjonene på å finne flere økonomiske bein for sin virksomhet.

– Vi gir tilskudd til organisasjoners prosjekter, ikke til oppbygging av organisasjoner i seg selv, sier underdirektøren.

– Er det gjort noen utredning på hva uteblivelsen av Norad-midler vil bety for NLC?

– Nei, men jeg antar at NLC har gjort slike beregninger selv.

HJELPER MANGE: Fra den spede start i 1994 har New Life Community vokst til å bli en stor organisasjon med tilbud til 4.500 barn fordelt på 13 skoler og barnehager. De fleste av disse ligger i og rundt Addis Abeba, der mer enn 100.000 barn bor på gaten. I midten: Marit Aspholt. (Foto: Olav Aspholt)

Abbedissen

begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Bergen Omegn

BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden

Espen Polden

Tom Wilson

Heine Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN

Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST

2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Åsane

Begravelsesbyrå

v/ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

Arna Gravferdsbyrå AS

Lakslia 14
5260 Indre Arna

Ragnhild Th. Kristing – Marit I. Hope – Torstein A. Jensen

Tlf. (hele døgnet) 55 24 08 08

Koba Christensen

BEGRAVELSESBYRÅ

122 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands

Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Samdals

Begravelsesbyrå AS

Bjørn-Eivind K Netland og Arve Løvenholdt
TRADISJON - TRYGGHET - RESPEKT
Gratis samtale i hjemmet. Døgnvakt: 55 90 19 80

Riddersalen

Liamyrene 14a, 5132 Nyborg
Tempelridderordenen

Riddertemplet "Olav Kyrre"
Lokaler for kurs, møter, konfirmasjon, minnesamvær og andre anledninger, i et rusfritt miljø.
Utleie se: www.tempelridderen.no eller mob.: 414 12 650

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?

Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Stort og unikt utvalg i norske håndlagde lys, servietter, løpere, lysestaker, skåler, silkeblomster m.m.

Fjøsangerveien 207
55 31 80 01

Bryggen 9
55 31 70 30

Løiten
Lys

Bok & Media Vestbok
Tlf: 55 31 79 63 – www.vestbok.no

Trosopplæring i Arna og Åsane prosti

Dette er andre del i en serie der vi presenterer trosopplæringen i alle de seks menighetene i Arna og Åsane prosti. Tanken er at dette skal være både til inspirasjon og informasjon for hverandre. Forrige gang ble vi kjent med Åsane menighet, denne gangen er det Salhus menighet som står for tur. Stafetten går deretter videre til (i følgende rekkefølge) Eidsvåg, Ytre Arna, Biskopshavn og Arna.

GUDESTJENESTE FOR BARN: Barnas supergudstjeneste har vært gjennomført tre år på rad, og er et samarbeidsprosjekt mellom alle menighetens barnekor.

Hjerte for Jesus

Mottoet for trosopplæringsarbeidet i Salhus er «Sammen på veien, sammen med Jesus». Vi håper at du som er barn eller ung i Salhus vil komme å være sammen med oss å lære mer om kirken og den kristne tro og tradisjoner.

TEKST: HILDE HAALAND-KRAMER
FOTO: GARY KRAMER

Salhus menighet har et stort fokus på trosopplæring og barne- og ungdomsarbeid. Vårt ønske er at barn og unge skal møte et godt menighetsmiljø hvor de kan trives og vokse i troen på Jesus.

Kor og KRIK

De mange aktivitetene er knyttet både til Salhus kirke og bedehusene i Hordvik og Mjølkeråen. Her kan barn og unge delta i barnekorene Liv og Leven (Hordvik), Salhusknyttingane, Glade røster og Sentrum (Heimly). For de litt eldre er det tilbud som fredagsklubb, nattkafe og KRIK i Hordvik, Mjølkeråen og Salhus. Morvikspeiderne er også en viktig del av barnearbeidet.

Mangler midler

Hovedmålene for trosopplæringen i Salhus er at barn og unge skal få

lære mer om troen de er døpt til og at de skal få oppleve at de lever i et fellesskap hvor de selv kan bidra og få erfaringer for praktisk kristenliv i hverdagen. Salhus menighet har ikke fått tildelt trosopplæringsmidler, men har i vinter nedsatt et trosopplæringsutvalg som har hatt som mål å utarbeide en helhetlig plan for menighetens trosopplæring.

Plass for alle

I dette arbeidet har vi jobbet etter noen viktige prinsipper, som samarbeid mellom kirke og bedehus, at bredde- og enkelttiltak også skal være rekrutterende inn i det kontinuerlige arbeidet, at vi skal bruke det vi har og det vi er god på i trosopplæringen, og at trosopplæringsarbeidet skal styrke det frivillige arbeidet i menigheten og gi rom for barn og unges medvirkning.

SØNDAGSSKOLE: Stor stas da søndagsskolen fikk besøk av Brann-spilleren Christian Kalvenes.

Barnas gudstjeneste

Et av tiltakene er Barnas supergudstjeneste, en gudstjeneste for og med barn. Dette har vært en fantastisk måte å vise hva barn kan få til med litt hjelp fra voksne. Supergudstjenesten har vært gjennomført tre år på rad, og er et samarbeidsprosjekt mellom alle barnekorene i menigheten. Med spennende aktiviteter og gudstjenesteverksted på lørdagen er det da ikke noe problem å fylle kirken med både barn og voksne på søndagen.

Musikk og misjon

Salhus menighet støtter to

misjonsprosjekter i Etiopia og Burma, som begge arbeider med barn og utanning. Det er derfor naturlig å inkludere disse i trosopplæringsarbeidet, for slik å sette fokus på misjon, diakoni, medmenneskelighet og globale spørsmål. En annen viktig del av trosopplæringen (og menighetslivet) er musikk. Musikk er det som binder sammen mange av våre tilbud og aktiviteter, og vi har blant annet planer om å starte et familiekor. Men det er viktig å også ha tilbud som treffer alle, og vi gleder oss derfor til å invitere til Tårnagent-helg (7-9 år) og Lysvåken-helg (10-11 år) neste skoleår.

BARNEKOR: Salhusknyttingane synger med stor innlevelse under 17. mai-feiringen i Salhus.

SPEIDERE MED FISKELYKKE: Morvikspeiderne gjorde storfangst da de i fjor høst arrangerte «fiskemøte» ved stranden like nedenfor kirken i Salhus. (Foto: Martin Søfteland)

TR Eseksten

BIBLER - BØKER - MUSIKK - FILM - KORT - GAVER

Åsane Storsenter 42 (rulletrapp opp fra Sport1)
TLF: 55 19 82 00

ASTRI VÅRDAL

statsautorisert revisor, autorisert regnskapsfører
Ytre Arna - tlf 55 53 14 94

- Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
- Regnskapsføring.

astri@vaardal.no - http://www.vaardal.no

STOR BLOMSTERBUTIKK

...med godt utvalg til alle
anledninger.

Brudebuketter.
Sorgbinderi m.m.

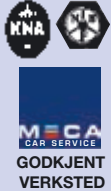
ÅSANE HAGESENTER

TLF: 55395600

asane@hageland.no

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

FØRERKORT KL. B

- Fornøyde kunder
- Trygge sjåfører

Tlf. 92 26 66 33

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

MATGLEDE I GENERASJONER

Smørbrød, Catering,
Selskapslokaler

Salhusveien 175 • 5107 SALHUS

TLF. 55 53 80 20 • FAX 55 53 80 28
www.lekkerbiskens.no

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Rolf's Matbu og
Selskapservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 21 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet

Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/arveavgift

Barnerett

Familierett
- sambo/ekteskap

Samlivsbrudd

Kjøp/salg fast eiendom
- bolig/hytte

Fri rettshjelp

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00

adv@sigrun.pedersen@tele2.no

SALG • MONTERING • SERVICE

TeleSat
International

- Canal Digital
- Viasat
- RiksTV

info@telesat.no • www.telesat.no

Tlf. 55 39 97 64, Jordalsveien 328, 5105 Eidsvåg i Åsane

Ull er omsorg

JANUS
www.janus.no
Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus
Kultursenter på Espeland

Vil du annonsere i Menighetsbladene for Arna og Åsane?

Ta kontakt med
Torill på
995 50 787

CELSUS-BIBLIOTEKET: En gang var dette verdens tredje største bibliotek, bygget som en monumental grav for den romerske senatoren Celsus (ca. 45-120).

Reisebrev fra Efesos: Vandring i apostelens by

Vi vet med stor grad av sikkerhet at apostelen Johannes bodde i Efesos, og at også Jesu mor må ha bodd der.

TEKST OG FOTO: KNUT CORNELIUSSEN

«Fra den stund tok disippelen henne hjem til seg» (Joh. 19.27) sier skriften. Disippelen var Johannes, og Johannes flyttet senere til Efesos. Der hvor Johannes hadde sitt hus, ble det bygget en liten kirke. Vakre grønne trær og fargerike busker omgir den lille kirken i dag.

Hellig vann

Krystallklart vann sildrer ut fra bergveggen, og ikke uventet regnes dette for å ha helbredende kraft. Det hellige vannet fylles på colaflesker, og noen vasker hender og fjes i vannråpene. Og om man ikke tror på vannets helbredende kraft, kan det jo være godt

med litt friskt vann å drikke. Vår kjennskap til Efesos har vi fra Bibelen, men en gang var byen en av de store og kjente i verden, med 250.000 innbyggere. Selv om det nå er en ruinby, er det ikke vanskelig å se tidligere storhet, der vi rusler på marmorgater sammen med tusenvis av andre turister. I dag ligger byen flere kilometer fra havet, men en gang kunne man her gå fra havnen til torget på en elleve meter bred gate med fem meter brede fortau. Om kvelden ble hundrevis av oljelamper tent, slik at gaten alltid var opplyst.

Verdensby

Mens Bergen for et par hundre år

siden var plaget av åpne kloakkgrøfter, hadde Efesos latrine med vannklosett og lukket avløp for over 2000 år siden. Det sier litt. I tillegg hadde de et amfiteater med plass til 25.000 mennesker, verdens tredje største bibliotek og et offentlig bordell. Byens tempel var større enn en fotballbane, og regnes som et av antikkens sju underverk. Tempelet ble dedikert til Artemis, Zevs datter. Efesos sin utgave av Champs-Élysées er fremdeles en travel gate, omkranset av søyler. En gang var det hundrevis av butikker på hver side av gaten. Nederst finner vi apoteket med verdens eldste logo, en buktende slange, som fortsatt brukes av apoteker verden over. Bakgrunnen for dette symbolet finner vi i 4. Mos 21:9: «Moses laget en kobberslange og satte den på en stang». De som ble bitt av slanger reddet livet med å se på kobberslangen.

Handel og turisme

Den gang byen blomstret, var den et knutepunkt for handel og turisme. Kjente «turister» som Aleksander den store, Aristoteles og dronning Kleopatra besøkte byen. Store religiøse fester samlet folk flere ganger i året fra hele den kjente verden. Også Paulus kom til Efesos (se Apg. kap. 19). Han ble årsak til store opprøyer, siden han forkynte Jesus framfor Artemis. Hans preken kostet ham nesten livet. Efesos nevnes også i Johannes åpenbaring (Åp. 2:1-7), samt nabobyen Smyrna (Åp. 2:8-11). De fleste som besøker Efesos i dag, kommer i land i Smyrna, nå Izmir. Herfra går det buss til Efesos. Landskapet er overraskende grønt og fruktbart og gir et godt inntrykk av denne delen av Tyrkia. Det er lite ved Izmir som minner om oldtidens Smyrna.

HADRIANS TEMPEL: Dette tempelet ble reist til ære for den romerske keiseren Hadrian (76-138) i løpet av det andre århundret etter Kristus.

BEVINGET: Den greske seiersgudinnen Nike ble tilbedt i Efesos. I dag hylles hun av joggere og sprintere over hele verden.

HÅND I HÅND: – Av egenerfaring viste vi litt om hvordan et ekteskap kan reddes. Vi hadde lært å identifisere noe av det som suger kraften ut av ektefeller, og vi hadde lært å finne fram til de enkle grepene som får oss til å ha det godt hos hverandre, sier Lisbeth og Eirik Hjortland.

Ekteskapet er en risikosport

Lisbeth og Eirik Hjortland var like ved å gi opp ekteskapet. Hun var langt nede psykisk, og de var enige om å ta en pause. Til familjerådgivningskontoret i Åsane kjørte de i hver sin bil..

TEKST OG FOTO: OLAV VIKSE

Terapeuten konkluderte med at de like godt kunne gi opp. Det var da Lisbeth og Eirik bestemte seg for å takke ja til en familieweekend i UIO (Ungdom i oppdrag). Men først, la oss spole litt tilbake. Til da Lisbeth var gravid med yngstemann, og ramla ned kjellertrappa.

I fallet ødela Lisbeth hofta. Hun måtte bæres alle steder. Kles på. Den aktive dama var blitt hjelpeløs.

Et mirakel

Broren hennes inviterte henne med på «Sammen i lovsang» på Frekhaug bedehus. Hvor Bethan Richards, fiolinist i Bergen filharmoniske orkester, spilte.

– Plutselig kommer fiolinisten mot min plass. Stiller seg bak stolen og spiller, forteller hun.

– Jeg kjenner en varme bre seg i ryggen, nedenfra og oppover. Jeg blir helt ør av glede. Prøver å reise meg og står! Jeg vet ikke hva som

skjedde. Bare at jeg som var totalt hjelpeløs, plutselig kunne reise meg! Jeg gråt og gråt! Av glede. Men inni meg visste jeg at dette var for godt til å kunne vare. At jeg ville våkne neste dag til en ny dag i rullestolen. Så da alle gratulerte meg, takket jeg bare høflig.

Bethan Richards fortalte i etter-

kant at Gud hadde vist henne et ansikt som hun skulle se etter på møtet. Da hun så Lisbeth, kjente hun ansiktet igjen med en gang.

– Hun skulle spille for meg til helbredelse. Det var hennes oppdrag. Jeg var hennes åttende menneske som hadde fått oppleve å bli frisk, sier hun.

Fikk hjelp

– Vi hadde slitt i samlivet vårt, Eirik og jeg, fortsetter hun.

– Ja, det hadde vært ganske vanskelig, kommer det stille fra Eirik. Han snakker litt svakere og mykere enn Lisbeth. Selv om han er en stor og muskuløs mann. Men ordene han bruker er ganske for-

ROSABLOGGER: Lisbeth har selv laget rosebildet på veggen, og skriver fast om interiør på sin egen blogg: rosaroseblogg.wordpress.com.

siktede og små. Lisbeth er ei spe og ganske lita dame. Men ordene er store.

– Vi hadde vært til familierådgivning. Blitt spådd små sjanser til å redde ekteskapet vårt, sier Eirik.
– Men så ble vi invitert med på en familieweekend med Ungdom i oppdrag. Vi måtte ha hjelp. Da skjedde det noe.

Lange røtter

– Jeg fikk ny lyst, utbryter Lisbeth.
– Lyst til å prøve enda mer! Og ny kjærlighet til Eirik!
Og Eirik fikk oppgaver å gjøre med seg selv og kjærligheten sin. Og med tankene sine. Han hadde hele tiden måttet ha bekræftelse på at Lisbeth fremdeles var glad i han. Etter hvert fikk den store mannen med den bitte lille selvtilliten forvisning om at Lisbeth faktisk var glad i han også når hun ikke sa noe. Han fikk profesjonell hjelp hos en psykolog. Som viste han at usikkerheten hadde sin rot langt tilbake i tid. Til barndommen. Lenge før Lisbeth kom inn i bildet.

Grimerud gård

Det som begynte med en familieweekend, ble til åtte innholdsrike år på Grimerud gård, UIOs hovedsete i Norge.
– Vi følte da at vi hadde fått noe vi kunne dele med andre, og dro hjem til Ytre Arna, forteller de.
– Av egen erfaring visste vi litt om hvordan et ekteskap kan reddes. Vi hadde lært å identifisere noe av det som suger kraften ut av ektefeller, og vi hadde lært å finne fram til de enkle grepene som får oss til å ha det godt hos hverandre. Nå er Eirik og Lisbeth blitt regionledere for «Familie i fokus Hordaland». De arrangerer ekteskapsweekender. Bidrar med litteratur, svarer på henvendelser om ekteskap og samliv. Mange har fått se at det er mer å hente i et forhold enn det de har tatt ut før. At ekteskap lett kan gå over i en tom vane.

Ikke hokus pokus

– Men ingen må tro at de kan reise på én ekteskapsweekend og løse alle problemene, sier Eirik.
– Modenhet handler om å komme videre. Det handler om å la noen ting ligge. Få hjelp til å velge ut de riktige tingene. Lære seg å tilgi og forsonse seg med det vonde. Det er ikke modent å bli hengende i det som var.
Eirik lar ordene fylle rommet. Stille ord. Som om det har kostet den store mannen uendelig å komme dit. Måtte øve hele tiden. På kjærligheten, på sex, på ømhet,

på nærhet, på å lytte etter den andres behov. Det er så mye som skal holdes ved like. Av begge to. Ikke bare den ene. Men begge to.

På date

– En gang i uka prøver vi å ha en date, sier Lisbeth plutselig.
– Det kan være kinobesøk for bare oss to. Eller å spise ute på en hyggelig restaurant. Eller...
Hun ser på Eirik og smiler lurt før hun fortsetter.
– Jo, sier hun. Jeg kan for eksempel rydde stuegulvet og legge noe mykt oppå. Så tar jeg på meg en lekker gjennomsliktig neglisjé og smyger meg inn på elskeren min som sitter intetanende i sofaen og leser avisen.
Eirik smiler og legger til:
– Det er ikke hver uke vi finner plass til det. Og med store unger i huset så...

Øve på kjærlighet

Jeg sitter og ser på de to. Og lytter. Spesielt han, tenker jeg, må ha kjempet mye. Han som ble utpekt til å sitte med nøkkelen til å lykkes. Trene på tillit, han som ikke hadde fått den som liten. Underlig å sitte der og notere ord på papir. Overvære fortellingen om et drama som lett kunne endt i havari. Høre dem snakke om ting som kunne vært hentet ut fra alles ekteskap. Eirik og Lisbeth strever med slikt mange andre par strever med. Strever med å sette tydelige ord på hva en må ha som minimumskrav, hva en må ha for å oppleve et godt samliv. Om igjen og om igjen. Øve. Ikke såre.
I det jeg skal gå, forteller Eirik om racersykkelen han skal hente fram fra kjelleren etter at jeg er gått. Han skal trene på Bergen-Voss løpet lørdag 2. juni. Han deltar for 11. gang!

Veien videre

– Hva med deg, Lisbeth? spør jeg.
– Du blir vel med Eirik på sykkelturen til Voss?
– Å nei. Visst er jeg helbredet, men så god er jeg ikke. Hofta og bekkenet mitt greier seg ikke mot gutta boys!
Noen vil si at Eirik og Lisbeth var heldige og fant sin veg ut av krisen. De lever i et ekteskap fundert på stor tro til Gud. De har gjort erfaringer som forteller om en Gud som faktisk griper inn i vanlige menneskers liv. Den dag i dag! Det er denne erfaringen de bruker i møte med mennesker som sliter. Troen på at det nytter å arbeide med ekteskapet. Og troen på at Gud kan helbrede.

Mer informasjon: www.familiefokus.ywam.no

I TRAPPEN: Ekteskapet krever vedlikehold. Oppskriften står å lese på et av trappepennene.

Skal, skal ikke?

Velg en lokalkjent eiendomsmegler!

Skal du selge er det lurt å rådføre seg med en lokalkjent eiendomsmegler. Vi i Krogsvveen kan gi deg råd om når det lønner seg å selge, og hva som skal til for å oppnå best mulig pris. Og med Norges mest oppdaterte BoligsøkerRegister gir vi deg som selger tilgang til flest kjøpere.

Valg av megler behøver ikke være vanskelig - ta kontakt med din lokale megler for en uforpliktende verdivurdering av din bolig!

Krogsvveen avd. Åsane
Mats-Eirik Misje
Avdelingsleder / Megler MNEF
Tlf.: 55 61 01 02 / 932 67 666
www.krogsvveen.no

Krogsvveen®
Litt mer siden 1975

Bar krossen ut

Krossen vart lyft ned frå veggen, altarduken høgtideleg falda og saman med kyrkjesølvvet og altarbøkene vart alt bore ut då Trengereid bedehuskapell blei avvigsla 3. mai.

AV PROSTILEIAR TOVE MARGRETE NORDMARK

Det vart ei vakker og vemodig stund der dei framtmøtte kjente seg fylte av undring og takksemnd for det som har vore og samstundes spørjande med tanke på kva som ligg framom og kva dette huset no skal bera preg av. For siste gong vart salmane sunge, ordet forkynt og velsigninga lyst over kyrkjelyden.

Ei ny tid

«Alt har si tid. No er tida for å gripe på nytt det han alltid vil gje

oss. Frelse og evig liv. Den gáva vert ikkje berre delt ut i dette rommet. Den får vi over alt. Difor kan vi gå frimodig inn i ei ny tid. Utan det vi har hatt, men med visse om at vi framleis har - vi har ei ny tid der det Gud vil gjere skal stå fast. For alt det Gud gjer, står gjennom alle tider. Ingen kan leggja noko til og ingen kan trekkja noko frå». Med desse orda helsa prost Øystein Skaug kyrkjelyden som var møtt fram til den siste gudstenesta i Trengereid bedehuskapell.

KLAR TIL PROSESJON: Kyrkjetenar Kolbein Kolnes leidde utgangsprosesjonen saman med skuleborna og prestane Arne Mullen, Jan Kåre Jacobsen og Øystein Skaug.

SKULEBORNA VAR MED: Elevane frå trinn 5, 6 og 7 syng under gudstjenesta.

Stengd dør

Solveig Kolnes heldt fram med å fortelje historia om dette bygget, heilt frå starten for nesten 50 år sidan med dugnadsinnsats og vigsling til kyrkjeleg bruk. Biletet ho teikna var av ei bygd med eit sterkt engasjement for gudshuset sitt. Dette kom også fram ved at heile skulen hadde møtt opp til gudstjenesta, og skuleborna song og tok del i skriflesinga. Sokneprest Jan Kåre Jacobsen heldt preiken, og tok her utgangspunkt i forteljinga frå åtte dagar etter oppstoda, då Jesus kom til disiplane gjennom ei stengd dør (Joh. 20:26).

Träumerei

«Om dora til Trengereid kapell skal stengjast i dag, kan Jesus koma til oss gjennom våre hjartetører. Velsigninga frå Jesu lyfta hender kviler framleis over Trengereid sjølv om det ikkje lenger er noko som heiter Trengereid bedehuskapell», sa Jacobsen. Kyrkjetenar Kolbein Kolnes leidde så utgangsprosesjonen saman med skuleborna og prestane Arne Mullen, Jan Kåre Jacobsen og Øystein Skaug. Saman bar dei alt ut av kapellet til tonane av Schumanns «Träumerei» - spela av kantor Hallgeir Øgaard.

Plukker boss for ungdomsarbeidet

Boss blir til penger for barne- og ungdomsarbeidet i menighetene.

AV MAGNE UTLE

Onsdag 23. mai deltok en del medlemmer i Åsane Y's Men i en ryddeaksjon sammen med ivrige unge speidere som hjalp til.

Kommunal aksjon

Vi startet opp allerede 2. mai, og skal fortsette en gang i måneden frem til oktober til beste for Y's Mens arbeid for barn og unge. Klubben har nemlig tatt på seg å delta i den kommunale renholdsaksjonen «Ren ytre by». Vi har i konkurranse med mange andre frivillige lag og organisasjoner fått

bli med i aksjonen og er tildelt området fra Vollane til Eidsvågneset. Det er et tiltak som gjør at klubben får 25.000 kommunale kroner etter utført jobb i høst. Disse pengene øremerkes arbeidet blant barn og unge i menighetene.

Samfunnsnyttig

Vi skal ha seks økter med boss-innsamling en gang per måned fra april til oktober. I tillegg til klubbens møter med foredrag om ulike emner og en hyggelig prat, får vi nå gjøre noe praktisk som bringer mer penger inn enn den rimelige møtekongtingenten vi ellers får inn. Dessuten er vi med og yter en samfunnsnyttig innsats ved å holde bydelen ren. Det er en enkel og trivelig jobb og i mai var været flott!

PLUKKER BOSS: Y's Mens aksjonsleder Magne Utle tar kontroll med dagens bossfangst.

«Hun forteller meg en underlig historie»

Hun forteller meg en underlig historie. Om mennesker og fordommer. Aldersforskjell mellom ektefeller, for eksempel.

AV OLAV VIKSE
OLAV@VIKSE.COM

Tro i hverdagen

En kvinne jeg traff for flere år siden forteller meg at hun ble tidlig mor for en gutt. En mektig mann i menigheten forsynte seg. Ingen ville ha trodd på henne. Hun måtte tåle folkesnakk og foreldrenes avvisning. Hun flyttet langt bort for å klare seg. Hun måtte vente lenge på kjærligheten, sier hun. Men da den endelig kom, var han for ung i folks øyne. Denne historien forteller hun for mange år siden. Og den ender veldig trist. Men det får bli en annen gang.

Saken er at jeg trodde ting hadde forandret seg. Så dukket den plutselig opp igjen. Fordommen. En annen kvinne. Året er blitt 2012.

Mannen hun forelsker seg i, er eldre enn hennes far. Og det er den unge mora som forteller meg hva hun opplever i en menighet i Bergen i mai 2012. Om bygdesladder og avvising der hun bor. Fra en av gruppene beboere i borettslaget; de kristne. Så langt går det at en av de ikke-kristne naboen tar affære og spør rett i ansiktet på en kristen,

hva som feiler henne!?

Fordømmelse. Er Bibelens budskap forenlig med fordømmelse? Er det Bibelens språk å vise mennesker en kald skulder? Tror du de to eksemplene er sjeldne? Dessverre. Jeg kunne fortalt deg flere.

Ledsagerprogrammet i Palestina og Israel

Vil du lære mer om Midtøsten og vise solidaritet med mennesker i en vanskelig situasjon? Liker du å skrive og jobbe for å påvirke beslutningstakere? Da er ledsagerprogrammet noe for deg! Gjennom Ledsagerprogrammet utplasseres mennesker fra hele verden i utvalgte byer og landsbyer på Vestbredden og i Jerusa-

lem. Der ledsager de palestinere og israelere som med fredelige midler arbeider mot den israelske okkupasjonen. Ledsagerne jobber for å bedre palestineres tilgang til land, arbeid og skole, og for å redusere vold og trakassering av sivile. Ledsagerne er øyenvitner. Tilbake i Norge deler de sine opplevelser, og sprer informa-

sjon om situasjonen i Palestina og Israel i sine nettverk, og ovenfor beslutningstakere.

Mer informasjon: www.kirkensnodhjelp.no

GUDSTJENESTE I NABLUS: Ledsagere viser solidaritet med palestinske kristne i Nablus. (Foto: I. J. Thinn)

Gi barnet ditt gode verdier med på veien

Møllebakken Skole er en kristen grunnskole med små undervisningsgrupper, gode faglige resultater, og et inkluderende miljø som elevene trives i.

Kontakt oss gjerne for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Prestens hjørne

Ikkje meir statskyrkje

21. mai vart grunnlova endra på fleire punkt. Den viktigaste endringa er i §2 – som har sagt at den «evangelisk lutherske religion forbliver statens offentlige religion». Dette er no borte; noko som inneber at statskyrkja er oppheva.

TEKST: JAN KÅRE JAKOBSEN

I nær 500 år har konge og regjering hatt det siste og avgjerande ordet i den norske kyrkja. Det som for dei lutherske fedrane stod fram som ein lur måte å gjennomføra reformasjonen på – at ein gav makta til den fremste «lekmannen» i kyrkja – kom med tida til å utvikla seg til den reine meiningsløysa. Difor er det mange som i desse dagane seier «endeleg!» Endeleg skal kyrkja få bli herre i eige hus. Andre blir engstelege, og spør om ikkje Noreg lenger er eit kristent land.

Framleis seier grunnlova at landet skal vera prega av den kristne og humanistiske arven. Og sjølv om Den norske kyrkja framleis kjem til å vera ei folkekyrkje, vil ho likevel på ein heilt annan måte enn før bli likestilt med andre kyrkjesamfunn.

Ei anna sak er det at det ikkje er mogeleg å bestemma med lovparagrafar kor vidt Noreg skal vera eit kristent land. Sjølv sagt er det viktig at det finst gode strukturar: At det blir lagt til rette for eit gudstenesteliv, at det finn stad trusopp-læring og konfirmasjonsundervisning; og slikt kan bestemmast! Men til sjuande og sist er det vi som bur i landet som gjennom våre liv og handlingar – både privat og offentleg – avgjer kor vidt landet skal vera prega av kristne verdiar. Og dette er ei utfordring som vi stadig må pussa støvet av.

Ikkje minst vonar vi at den endra relasjonen til staten kan vera med å gi kyrkja fornya frimod til å vera «i Kristus, nær livet – ei vedkjennande, misjonierende, tenande og open folkekyrkje», slik det heiter i Den norske kyrkja sitt visjonsdokument.

Døpte:

ARNA SOKN

04.03.2012
Alexander Økland-Tøsse

11.03.2012
Thea Dønne
Marthe Dønne Bakervik

18.03.2012
Anton Evensson Eknes
Emine Håvik Johannessen
Milla Bjørke Tveit

25.03.2012
Sigrid Moen Simmenes

YTRE ARNA SOKN

25.03.2012
Maia Loftås

01.04.2012

Emil Ånensen Vassnes
Henry Lothe Simonsen
Anna Tunestveit-Torsvik
Ida Leira
Malvin Fredheim Haga
Levin Borge Kristensen
Tuva Skar Øgaard
Oda Wilhelmsen Iden

15.04.2012

Benjamin Sveri Fredheim
Salomon Gobezi Sagay

29.04.2012

Sineenat Chom

08.04.2012

Anney Marie Niyokindi
Hanne Blomdal Laupstad

Døde:

ARNA SOKN

02.03.2012	Trond Atle Haukeland	f. 1954
06.03.2012	Helen May Olsen	f. 1924
11.03.2012	Anna Kalland	f. 1925
13.03.2012	Oddny Signe Brundtland	f. 1914
13.03.2012	Greta Johanna Kjørlaug	f. 1937
22.03.2012	Arne Egil Ekeland	f. 1930
27.03.2012	Oddny Konstanse Thunestveit	f. 1927
14.04.2012	Synnøva Sæthre	f. 1922
20.04.2012	Harald Bordvik	f. 1922
23.04.2012	Liv Vigdis Dæmring	f. 1948
30.04.2012	Betsy Margrete Aamot	f. 1926
28.04.2012	Torleif Bjerke	f. 1933

YTRE ARNA SOKN

08.03.2012	Sverre Johannes Bygstad	f. 1933
23.04.2012	Hans Johan Lund	f. 1926
08.05.2012	Signy Olava Dale	f. 1924
15.05.2012	Per Kristian Gjone	f. 1969

Temagudstenester i Arna kyrkje

Det er ikkje utan samanheng med den pågåande gudstenestereforma når Arna kyrkjelyd hausten 2012 inviterer til fire temagudstenester om kva gudsteneste er. Gjennomgangstemaet er: «Kvifor i allverda skal eg gå på gudsteneste?» - og vi vonar å kunna gi gode svar på spørsmålet:

For å tilbe Gud

For å vera saman med Guds folk

For å få næring for sitt åndelege liv

For å få ein smak av himmelen.

Det vil bli utarbeidd gruppeopplegg til temaene. Det vil såleis vera enkelt å arbeida vidare med temaet for dagen i vekene etter gudstenesta. Den fyrste temagudstenesta finn stad 9. september.

Nytt barnekor

Til høsten startes det opp et nytt barnekor i Arna kyrkje. Dette for barn fra 3. til 7. klasse, og vil bli ledet av kantor Hallgeir Øgaard. Oppstart blir i slutten av august, men dette er ikke helt spikret enda. For nærmere informasjon og påmelding kan interesserte ta kontakt med Hallgeir Øgaard på telefon 55362298 eller epost hallgeir.ogaard@bergen.kirken.no.

Orgel og fiolin

15. juli blir det konsert i Arna kyrkje med Sigurd Melvær Øgaard, orgel, og hans kone Kirsten Yon, fiolin. De to er bosatt i Houston, og Sigurd er organist i Palmer Memorial Episcopal Church samt instruktør i improvisasjon ved University of Houston. Kirsten jobber som Associate Professor of Violin ved samme universitet. I tillegg til universitetsjobben er Kirsten en ettertraktet solist, og har jobbet med flere store symfoniorkestre. Velkommen til en flott konsert med fantastisk musikk.

Arna kyrkje, søndag 15. juli kl. 19.00. Kollekt.

Klassisk konsert

29. juli blir det ny konsert i Arna kyrkje, denne gang med Kristen Øgaard og Synneva Iden. Kristen var organist i Arna kyrkje fra 2007 til 2010, og Synneva, fra Osterøy, er sanger i Roma. Velkommen til en flott konsert!

Arna kyrkje, søndag 29. juli kl. 20.00. Billett kr. 100,-

NorEngros
K.J. Brusdal AS

Vi støtter Arna menighet med friske blomster på alteret

www.norengros.no

Sundag 10.06.2012

2. SUNDAG I TREEININGSTIDA Joh 3,26-30
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Temagudsteneste: Skaparverkets dag

JAN KÅRE JAKOBSEN. Dåp Takkoffer til Norges kristelige student- og skoleungdomslag.

YTRE ARNA: Friluftsgudsteneste saman med Haukås nærkirke kl 11.30 ved Breisteinsvatnet. ARNE MULEN. Avgang frå Haukås skole kl 11.00

Sundag 17.06.2012

3. SUNDAG I TREEININGSTIDA Joh 1,35-51
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste. ARNE MULEN. Dåp og nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

YTRE ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste. JAN KÅRE JAKOBSEN. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

Sundag 24.06.2012

4. SUNDAG I TREEININGSTIDA Matt 16,24-27
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste STEIN OVE SKADAL. Dåp Takkoffer til Familie og medier.

Sundag 01.07.2012

5. SUNDAG I TREEININGSTIDA Matt 7,21-29
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste. JAN KÅRE JAKOBSEN. Dåp og nattverd. Takkoffer til Arna kyrkjes barne og ungdomsarbeid.

Sundag 08.07.2012

6. SUNDAG I TREEININGSTIDA Matt 16,13-20
YTRE ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste JAN KÅRE JAKOBSEN

Sundag 15.07.2012

7. SUNDAG I TREEININGSTIDA Luk 19,1-10
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste. JAN KÅRE JAKOBSEN. Dåp og nattverd. Takkoffer til Kristen muslimmisjon.

Sundag 22.07.2012

8. SUNDAG I TREEININGSTIDA Mark 12,37b-44
ARNA KYRKJE kl. 18:00 Gudsteneste. ROLF A. RASMUSSEN. Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

Sundag 29.07.2012

9. SUNDAG I TREEININGSTIDA Joh 8,2-11
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste. Dåp. ARNE MULEN Takkoffer til IKO - Kirkelig pedagogisk senter.

TAKVAM KAPELL. kl. 19:00 Olsokgudsteneste. ARNE MULEN Takkoffer til Sunniva klinikk.

Sundag 05.08.2012

10. SUNDAG I TREEININGSTIDA Matt 18,21-35
YTRE ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste
ARNE MULEN

Sundag 12.08.2012

11. SUNDAG I TREEININGSTIDA Mark 2,23-28
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste. ØYSTEIN SKAUGE. Dåp. Takkoffer til Arna kyrkjelydsarbeid.

Sundag 19.08.2012

12. SUNDAG I TREEININGSTIDA Luk 8,1-3
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste. ARNE MULEN Nattverd. Takkoffer til Kirkens SOS i Norge.

Sundag 26.08.2012

13. SUNDAG I TREEININGSTIDA Luk 12,41-48
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste m konfir- mantpresentasjon. JAN KÅRE JAKOBSEN Takkoffer til Arna kyrkjes barne og ungdomsarbeid.

YTRE ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste med konfir- mantpresentasjon. ARNE MULEN

Sundag 02.09.2012

14. SUNDAG I TREEININGSTIDA Luk 17,7-10
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste med konfir- mantpresentasjon. JAN KÅRE JAKOBSEN Takkoffer til Norges KFUK-KFUM.

Sundag 09.09.2012

15. SUNDAG I TREEININGSTIDA Luk 10,38-42
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Temagudsteneste: Kvi- for i all verda skal eg gå på gudsteneste? Dåp JAN KÅRE JAKOBSEN Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet.

YTRE ARNA KYRKJE kl. 11:00 Familie- gudsteneste. Utdeling av 4-årsbok. ARNE MULEN Takkoffer til Bergen søndagsskolekre- tet

Sundag 16.09.2012

16. SUNDAG I TREEININGSTIDA Matt 5,10-12
ARNA KYRKJE kl. 11:00 Gudsteneste. 50-års- konfir- mant-jubileum. JAN KÅRE JAKOBSEN Takkoffer til Norsk lærerakademi.

YTRE ARNA OG ARNA KYRKJELYDAR

Tlf: 55 36 22 70
E-post: arna.menighet@bergen.kirken.no
ytre.arna.menighet@bergen.kirken.no

Postadresse: Arna kyrkjekontor
Pb 64 Indre Arna
5888 Bergen

Internett: bergen.kirken.no/arna
bergen.kirken.no/ytrearna

Vil du gje ei gåve til kyrkjelydane?
Kontonummer Arna: 3633.07.10831
Kontonummer Ytre Arna: 3633.30.02625

Besøksadresse: Lakslia 21, (Kyrkjelydshuset)
Indre Arna

Opningstid: Tysdag til fredag 10 - 14
Torsdag 10-13

Soknerådsleiar Arna: Johanne Drageide
Soknerådsleiar Ytre Arna: Kristoffer Rolland

Dei tilsette i kyrkjelydane

Sokneprest Jan Kåre Jakobsen
E-post: jan.jakobsen@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 74
Tlf: 55 24 06 86 - heim

Sokneprest Arne Mulen
E-post: arne.mulen@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 75
Tlf: 905 58 049 - mobil

Kateket Cathrine Snipsøyr
E-post: cathrine.snipsoyr@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 72

Kyrkjelydskonsulent i Arna
Marianne W. Fanebust
E-post: marianne.fanebust@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 71

Kyrkjelydskonsulent og
medarbeidarkoordinator i Ytre Arna
Benthe Vevle
E-post: benthe.vevle@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 73

Medarbeidarkoordinator Arna
Møyfrid Opheim
E-post: moyfrid.opheim@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 78

Kyrkjetenar Gerd Borge
E-post: gerd.borge@bergen.kirken.no
Tlf: 916 08 588

Kantor i Arna Hallgeir Øgaard
E-post: hallgeir.ogaard@bergen.kirken.no
Tlf: 55 36 22 98

Kantor i Ytre Arna Bjørn Bergmann
E-post: bjorn.bergmann@bkkfiber.no

Kyrkjemusikar i Ytre Arna Astrid Husdal
E-post: astrid.husdal@bergen.kommune.no

Kyrkjelydsblad for Arna

Postboks 64 Indre Arna
5888 Bergen

Utgjevar: Sokneråda i Arna
Redaktøransvar: Magne Fonn Hafskor
Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil: 995 50 787

Lokal redaksjonsnemnd (tholmefj@broadpark.no):
Tor Oddvar Holmefjord, Arne Mulen,
Harald Haugsvær og Olav Vikse

Blad nr.4 - 2012 kjem ut torsdag 6. september.
Frist for levering av stoff er: fredag 17. august
Redaksjonen avsuttast fredag 24. august.
Redaksjon kyrkjelydsblad Arna:
tholmefj@broadpark.no

Vakthavande prest etter kl 17.00 og på
søn- og helgedagar: tlf. 954 79 157

SOMMAR- KONKURRANSE

Kvar er dette?

Finn ut kvar desse seks bileta er tatt. Alle bileta er tekne i Arna eller Ytre Arna sokn. Vil du vera med i trekninga av eit gåvekort frå Arna Libris, sender du rett svar før 15. august på epost til

tholmefj@broadpark.no
eller på eit poskort/brev til
Tor Oddvar Holmefjord,
Sætrefjellet 13,
5265 Ytre Arna.

